



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 1205/2023**  
**15.11.2023. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Далибора Катанчевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр.206/21 од 18.04.2023. године и К.бр.206/21, Кв.бр.1878/23 од 24.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2023. године, једногласно, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Далибора Катанчевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К.бр. 206/21 од 18.04.2023. године и К.бр.206/21, Кв.бр.1878/23 од 24.08.2023. године.

## **Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду К.бр. 206/21 од 18.04.2023. године, у првом ставу, обавезан је окривљени АА да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 158.588,902 и то ВЈТ у Београду износ од 144.588,90 динара а Вишем суду у Београду износ од 14.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности решења под претњом принудне наплате. Другим ставом истог решења обавезан је окривљени Лазар Станчић да накнади трошкове кривичног поступка у износ од 159.068,90 динара и то ВЈТ у Београду износ од 144.588,90 динара а Вишем суду у Београду износ од 14.480,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности решења под претњом принудне наплате.

Решењем Вишег суда у Београду К.бр.206/21, Кв.бр.1878/23 од 24.08.2023. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Далибор Катанчевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијана решења и

врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи дужности да надокнади трошкове кривичног поступка на име трошкова ДНК вештачења.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд требало сагласно члану 264. став 2. ЗКП да издвоји трошкове ДНК вештачења који се односе искључиво на кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и на предмет кривичног дела – опојну дрогу у количини од 516,30 грама имајући у виду да је окривљени АА ослобођен од оптужбе за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ и самим тим сагласно члану 265. став 1. ЗКП не треба да сноси наведене трошкове и исти треба да падну на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 264. став 2. ЗКП, прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела, није дужно да накнади трошкове у погледу дела за која је ослобођено од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, док је ставом 3. истог члана прописано да у пресуди којом је више окривљених оглашено кривим, суд ће одредити колики ће део трошкова сносити сваки од њих, а ако то није могуће, одредиће да сви окривљени солидарно носе трошкове. Плаћање паушалног износа одредиће се за сваког окривљеног посебно.

Из списка предмета произилази да су пресудом Вишег суда у Београду К.бр.206/21 од 22.12.2021. године окривљени АА и Лазар Станчић оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године и два месеца у које казне им је урачунато време проведено у притвору. Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 224/22 од 14.06.2022. године усвајањем жалби браниоца окривљених преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К.бр.206/21 од 22.12.2021. године и окривљени Лазар Станчић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, док је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од седам

месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у времену проверавања у трајању од три године не изврши ново кривично дело.

Имајући у виду да у конкретном случају окривљени АА није ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а како се то неосновано у захтеву наводи, већ је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, то по налажењу овога суда нема места примени одредбе члана 265. став 1. и 264. став 2. ЗКП, на које се бранилац окривљеног у поднетом захтеву позива, обзиром да се не ради о ситуацији када је окривљени ослобођен од оптужбе и када није дужан да накнади трошкове у погледу дела за која је ослобођено од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, већ је у конкретном случају правилно примењена одредба члана 264. став 3. ЗКП имајући у виду да је пресудом двоје окривљених оглашено кривим а суд је одредио колики ће део трошкова сносити сваки од њих.

Са свега напред изнетог, Врховни суд налази да није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева износи сумњу да ли је правилно утврђена висина износа трошкова за окривљеног АА, на који начин суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то стога од стране Врховног суда није ни разматрано.

Налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Далибора Катанчевића одбио као неоснован.

**Записничар-саветник**  
**Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић